

[O. Mathiasen.]

kantsudvalget indstillet på at optage forhandling med de byer, der ligger syd for Kolding, om muligheden af at komme til enighed med trekanten om placeringen af et eventuelt universitet ved Kolding.

De 3 byer i Vejle amt er helt enige om placeringen i Kolding, hvor kommunen i øvrigt har et særdeles godt og meget smukt areal til rådighed. Jeg tror, det er på omkring 120 ha. I en tale, som amtmand Wamberg holdt for det fungerende universitetsudvalg, fremhævede han, at man i trekanten var helt indforstået med, at placeringen af et universitet er en alvorlig og betydningsfuld sag for hele landet, og at placeringen må ske, efter hvad der tjener hele det danske samfund bedst, og ikke efter, hvilke byer der råber højest; det er amtmandens eget udtryk.

Amtmanden sagde — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Vi kommer altså ikke og siger, at vi har noget historisk eller andet krav eller noget krav overhovedet på et universitet, vi peger kun på nogle af de samfundsgoder, der kunne tale for placering i trekanten.“

Jeg kan fuldt ud give tilslutning til amtmand Wamberg's udtalelser. Det er en betydningsfuld sag, der her er tale om. Det er en samfundssag.

Jeg ved meget vel, at der kan fremhæves vægtige grunde til, at et universitet kan opbygges på fuldt forsvarlig vis andre steder i landet, men jeg har gerne villet gøre opmærksom på, at det er et meget vægtigt materiale, der her foreligger fra trekantområdet om placering af et universitet dér, og at det i høj grad taler for, at en afgørelse om universitetsplaceringen ikke endeligt træffes, før man også har studeret dette materiale og hørt de vægtige argumenter, man fra den side har fremført og vil fremføre, et materiale, som ikke forelå, da folketinget behandlede Odensefakultetet i fjor. Jeg håber, at universitetsudvalget og den højtærede undervisningsminister vil være lydhør i denne sag, og det ville, synes jeg, være meget opportunt, om ministeren ville sige lidt om, hvordan han ser på de ting, jeg her har fremdraget. Det ville ikke blot have interesse for mig, men for et stort befolkningslag i landet.

Dernæst er der et andet forhold, jeg gerne vil omtale, og som også angår den højtærede undervisningsminister. Det drejer sig om noget, som jeg ved har den højtærede ministers store interesse. Jeg tænker på det, som almindeligvis kaldes for konfliktforskning på internationalt plan, altså forskning til undersøgelse og analyse af internationale problemer. Flere af de ærede ordførere har i går fremhævet betydningen af, at vi her i landet sætter stærkt ind på forskning på forskellige områder, og jeg er ganske enig heri. Jeg er ganske særlig interesseret i, at der bliver gjort noget virkelig positivt på det område, som jeg her taler om. Den højtærede minister har behandlet dette spørgsmål ved flere lejligheder, bl. a. ved møder i Nordisk Råd, og den 27. februar i fjor skrev ministeren en særdeles interessant kronik i Politiken med titlen: Ikke ønsketænkning, men realiteter.

Jeg ved, at denne kronik er blevet læst med megen interesse af mange; jeg er blot en af de mange.

Den højtærede minister fremhæver her meget stærkt opgavens store betydning. Han siger f. eks. — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Over for den opgave at hindre en storkrig i at bryde løs er alt andet af underordnet betydning.“

Og han føjer til, at dette vil igen sige, at kræfterne må samles om at påvirke de afgørelser, der træffes på internationalt plan. Det er ministerens opfattelse ifølge kronikken, at en tredje magt bedre end de to hovedmagter vil kunne udvikle de muligheder for en løsning, der findes, bedre vil kunne fremsætte uvildige forslag baseret på en grundig analyse af problemerne. Den højtærede minister mener, at der bør oprettes et nordisk institut til studium af internationale problemer, og at der hertil må knyttes en kreds af forskere fra hvert af de nordiske lande. De skal have til hovedopgave at undersøge alle spørgsmål, der rummer internationale konfliktmuligheder.

Nu ved jeg meget vel, at der kan være vanskeligheder ved at få denne sag ført igennem. Jeg tænker ikke, at der kan være megen modvilje mod selve tanken — hvor skulle den komme fra — jeg tror heller ikke, at der er modvilje selv hos